

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Barnat & la loc. re-

REVISTĂ.

Sibiu, 22 Octomvrie.

Terenul de luptă pentru deputații maghiari din opoziție se va deschide în curând. Atât bugetul anului viitor, cât și legea despre înarticulară a căsătoriei moștenitorului de tron întru-cât scurt în discuție, în plin parlament, și atunci se va începe atacul în contra guvernului Széll, pe ambele aceste teme. Nu pentru-că guvernul ar fi rău, ci pentru-că se apropie alegerile și masele alegătorilor trebuie agitate, căci altcum opoziția își perde dreptul de existență. Probe despre lupta care se va duce în plin parlament în contra guvernului maghiar s'au dat și până acum, în comisiuni.

În comisiunea financiară, care se ocupă cu censurarea bugetului, guvernul, și în special prim-ministrul Széll, a fost atacat pe tema că nu e destul de național (mai bine zis, destul de sovinișt). Nu apără destul de bine interesele de rasă, firește ale nobilei rase maghiare, ci permite ca din toate părțile să se îndrepteze atacuri dușmănești în contra națiunii „alcătuitoare de state”.

Ministrul-president s'a scusat cu aceea, că la generalități nu poate răspunde; ci se poftescă domni deputați să înșire casuri concrete de neglijență, ori de rea guvernare, și atunci va da lămuriri cuvenite.

În comisiunea judiciară apoi, care Vineri a început să discute proiectul de lege despre înarticulară a căsătoriei moștenitorului de tron, lupta a fost foarte vehementă, și prim-ministrul Széll a trebuit să-și strângă bine curelele ca să poată para loviturile date — dinastiei.

Trei kossuthiști au atacat proiectul de lege în modul cel mai necruțător; anume: Györi, Polonyi și Barabás.

Cel dintău a zis, că statutul organic al casei habsburgice, așa numitul *Hausgesetz*, n'a avut nici-odată nici o valoare pentru Ungaria, nici în întregul său și nici în vre-una din părțile sale. Prin urmare, un act isorvit din literale acestui statut familiar nu poate fi înarticular în legile țării ungurești.

Polonyi și-a rezervat dreptul de a-și espune în plen mai pe larg vederile în chestia aceasta; de astă-dată a accentuat numai, că nu poate să-și dea votul pentru înarticular, din motivul, că prin aceasta s'ar recunoaște legalitatea dispozițiilor cuprinse în statutul organic al casei habsburgice, care nici-odată

n'a fost promulgat în Ungaria, și s'ar da legalitate și instituțiilor de căsătorie morganatică, de proveniență germană și nerecunoscută de legile Ungariei. A cerut apoi, ca statutul casei habsburgice să fie prezentat comisiei, pentru-că aceasta să se poată convinge, că declarația moștenitorului de tron întru-cât consună cu dispozițiile cuprinse în statut. Ear' dacă comisiunea, din motive politice, va fi de altă părere, el, Polonyi, declară că nu mai ia parte la pertractările ce vor urma.

Cel mai teribil a fost însă Barabás. A spus, că proiectul de lege de pe tapet e cel mai mare atac îndreptat în contra constituției și a legilor maghiare. Și până-când nu se arată comisiei acest *Hausgesetz* al casei habsburgice, nu va lua nici el parte la desbaterile comisiei. Proiectul de lege nu numai că nu-l primește, dar' protestează din toată puterea cuvântului în contra votării lui; și dacă parlamentul totuși îl va vota, el nu-l va recunoaște nici-odată de existent.

După aceste antecedente e de așteptat, că lupta în plin parlament se fie de o violență rară, pentru-că kossuthiștii, când se slobod la vorbă, se întrec în asprimea cuvintelor. Și lucrul acesta nu poate fi nici în interesul statului, nici spre mulțumirea Coroanei, ale cărei fapte și dispozițiuni nu un Barabás are să le judece.

Eată de ce ziceam deci în primul nostru din numărul trecut, că datorința necondiționată a politicianilor maghiari era, dacă sunt sincere declarațiile lor de dinasticism, să adapteze pe deplin dreptul public al Ungariei statutului organic al casei habsburgice, așa încât între aceste două legi fundamentale să nu existe nici umbra unei controverse; și numai după-ce au făcut aceasta, să aducă în desbatere proiectul de lege despre înarticulară a declarațiunii Archiducelui Francisc Ferdinand.

Ceea-ce însă nefăcându-se, vedește de nou, că politicianii maghiari sunt politicieni de ocazie, cari nu ved mai departe decât le este — virful nasului. De altcum întreaga înscenare, cu loviturile îndreptate în contra statutului organic al casei habsburgice, nu are alt scop decât intrarea Maghiarilor în grațiile soției moștenitorului de tron, căreia îi dau să înțeleagă, că: Eată, noi am voi să-ți punem Coroana Ungariei pe cap, dar' nu ne lasă *Hausgesetz*-ul casei habsburgice.

Sânt și intriganți politicienii maghiari!

Sibiu, în 22 Oct. n.

La Viena. Membrii guvernului maghiar vor merge Vineri la Viena, pentru a asista la actul căsătoriei ce se va lega la Curte între Archiducesa Maria Ratneria și ducele Robert de Württemberg. Ministrii maghiari vor continua apoi tratativele cu colegii lor din Austria, în chestia clădirii de linii ferate în Bosnia și Herțegovina, precum și în alte chestii de interes comun. Așa ne spune un comunicat oficios.

Revertera pleacă. E fapt implinit, că Revertera, reprezentantul monarhiei noastre în Vatican, își părăsește postul. A făcut deja toate vizitele de adio și și-a împachetat giaman-tanul. Motivul? Se zice că ar fi etatea înaintată. O foaie mare franceză crede a ști, că locul lui Revertera îl va ocupa contele Apponyi. Mai știi?

Legea electorală. O foaie maghiară scrie, că cu ocaziunea discuției asupra bugetului în dieta maghiară, guvernul va face declarațiuni și promisiuni pozitive, cu privire la toate chestiunile pendente, între cari se află și modificarea legii electorale. Că în ce direcțiune va fi modificată de nou legea electorală, vom auzi atunci, din gura ministrului-president.

CAMERELE ROMÂNE. Sesizarea extraordinară a corpurilor legislative române a fost încheisă Sâmbătă, 20 Octomvrie, prin mesaj regal.

O minune. Consiliul comunal din Seghedin a aflat, că se subminează integritatea statului unitar maghiar și se duce cu plutele ideea, dacă în școalele din Seghedin se propune religia sârbească pe seama copiilor de această naționalitate. De aceea, pentru a salva patria de perire, a adus înțeleapta hotărâre, că religia sârbească nu poate fi propusă în școalele din Seghedin decât numai ungurește. S'a făcut jalbă la guvern, și ministrul maghiar de culte și instrucțiune publică a înconștientat consiliul comunal din Seghedin, că religia are să fie propusă în școalele Seghedinului sârbească pe seama copiilor de această naționalitate. Și acum papricagii din Seghedin sânt opăriți și indignați pe ministrul lor, că nu e destul de — național! Că zău!

Rentele dela Brașov.

— Vorbirea dlui P. Cosma în congres. —

Dăm astăzi în întregime vorbirea dlui Partenie Cosma, rostită în congresul național bisericesc, cu ocaziunea interpelării făcute în chestia rentelor dela Brașov. E următoarea:

— Mărit congres!

În primăvara anului 1898 ca din senin ne-a surprins o chestiune foarte ponderoasă și totodată în situațiunea de atunci foarte delicată, care, precum era pusă la cale, dacă organele noastre superioare bisericești nu erau la înălțimea chemării lor și nu observau cursa, ce ni-se pune, putea aduce gimnasiul nostru din Brașov în cel mai mare pericol.

Din partea guvernului de atunci adevărat s'a sulevat chestiunea ajutorului, ce-l primiau școalele noastre din Brașov, începând din anul 1861 neîntrerupt în sume la început mai mici, dar' în timpul din urmă în suma de 38.500 lei dela statul României, în puterea unei legi drept desdaunare pentru pierderea bunurilor și altor emolumente, ce a avut unul din proprietarii acelor școale, biserica Sfântului Nicolae din Brașov, din vechime în România, cari însă în urma vicisitudinilor timpurilor se perduseră devenind o parte din ele proprietatea statului.

Cu provocare la ordinul ministerial nr. 559 din 1875 și la §. 72 al articolului de lege XXX. din 1883, min. de culte și instrucțiune publică prin ordinul seu din 18 Aprilie 1898 a declarat ajutorul acesta de o subvențiune provenită dela stat străin, oprită prin amintita lege, învinuind biserica Sfântului Nicolae, că: prin primirea acelei subvențiuni pe ascuns a pus sub influența materială a unui stat străin mai multe institute de învățământ din patrie, și sub o asemenea influență a stat ani de zile fără știrea guvernului reg. ung., ceea-ce îndreptățește pe guvern, ca față de școalele din chestiune să aplice cea mai strictă pedeapsă cuprinsă în art. de lege XXX. din 1883, adevărat închiderea lor.

Guvernul însă înainte de a face pașii de lipsă pentru executarea acestei dispozițiuni, voină a da școalelor centrale din Brașov posibilitatea spre mai departe subsistență, interzicând prin consistor Eforiei din Brașov facultatea de a primi sub ori-ce nume și sub ori-ce titlu ajutor dela guvern sau dela domitor străin o provocă să suplice la statul nostru pentru ajutor pe seama școalelor.

Acest ordin s'a publicat prin ziare, prin parlamente și s'a tipărit în broșură, care o am în mână, prin urmare nu mai formează un lucru de natură discretă, la care nu ne-am pute provoca.

Dacă lucrul ar fi fost așa, precum se prezintă în acest act, guvernul nostru într-adever ar fi avut drept să procedă cu toată rigoarea legii contra

școalelor noastre din Brașov, ear' școalele avise la acel ajutor dela biserica S-tului Nicolae ar fi devenit necesitate sau să se desființeze, sau să ceară și să primească subvențiunea promisă dela stat și să tragă consecvențele provăzute în lege și atunci pierderea caracterului confesional și național al lor era numai chestiune de timp.

Spre norocire însă lucrul n'a stat așa. Pentru-că ajutorul ce-l primiau școalele noastre din Brașov n'a fost de natura unei subvențiuni dela guvern sau dela domitor străin, ci a fost o desdaunare din partea statului României pentru bunurile și alte emolumente, ce le avuse în România biserica S-tului Nicolae în timpuri vechi; o desdaunare — rentă anuală, stabilită și votată cu toată publicitatea în legislativa României și introdusă în buget, o rentă pentru care statul României nu și-a susținut și nici-când n'a exerciat nici un drept față cu biserica S-tului Nicolae și nici o influență în școalele susținute de aceea.

Conștie de dreptul seu, biserica S-tului Nicolae când a răspuns la ordinul ministerial a zis, că se supune poruncii guvernului și deocamdată nu va cere și nu va primi ajutorul din chestiune din România; declară însă, că acela nu se poate califica de o subvențiune provenită dela guvern sau domitor străin, interzisă prin ordinul ministerial nr. 559 din 1875 și prin art. de lege XXX. §. 72 din 1883, ci este o desdaunare din partea statului pentru venitele ce le-ar trage acea biserică din bunurile și alte drepturi avute în România, la cari însă nu renunță și nu va renunța nici-odată, și dacă nu se va limpezi chestiunea pe cale diplomatică în timpul cel mai scurt posibil, biserica și-le va valida chiar și pe calea legii contra statului România, și speră, că din partea guvernului nostru va împingea tot spriginul, pentru care-l și roagă.

Guvernul nostru a și esmis o anchetă la Brașov, care în archiva bisericei S-tului Nicolae a studiat toate crisoavele privitoare la originea acelei rente și din raportul aceluia guvernul nostru convingându-se de adevărul celor afirmate de biserica S-tului Nicolae, a abandonat ideea aplicării §-ului 72 din art. de lege XXX. din 1883 și a pornit pertractările diplomatice cu România pentru desdaunare.

Dar' acele pertractări trăgându-se prea mult, ear' biserica S-tului Nicolae temându-se, că până-când pe acea cale își va vedea validat dreptul seu și vor seca toate mijloacele de a susține școalele, în toamna anului 1898 a întentat procesul pus în vedere, pretinzând dela statul României deplină desdaunare prin achitarea unui capital, care ar asigura pentru totdeauna o rentă corespunzătoare venitului ce ar aduce bunurile și emolumentele pierdute.

Acest proces a genat pe ambele guverne, dar' mai virtuos pe guvernul nostru, care voia ca însuși să esopereze desdaunarea.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Andrieu Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare).

IX.

A treia zi, toată familia lui Ivan Ivanovici era adunată la ușa fermei, în jurul unei călești, la care erau înhamăți doi cai negri. Paul era pe scaun și un tânăr servitor pe care îl adusesse cu el ajuta ca să se încarce bagajile.

Mai mulți țărani se opriseră pe marginea drumului și contemplau aceste pregătiri de plecare.

Totul era gata. Clelia, care își reluase adevăratul seu costum, sărută pe Caterina, care plângea cu lacrimi amare, apoi pe Macha care plângea deasemenea; în urmă sărută pe Ivan Fedor și pe mica Fedia, apoi se urcă în trăsură.

Andrieu era călare, el voia să es-corteze pe tinăra fată la distanță de o verstă sau două.

— Ah! mi-e inima tristă plecând de aci, — zise Clelia aruncând o privire spre fermă, la ferestrele adăii pe care o locuise și la toți acești oameni desolați.

Ziua era călduroasă, cerul curat, praful ridicat de roți se ridica în sus în formă de nor.

— Cât de goală ni-se va părea casa! Cât vom fi de tristi acum!

— Fiți siguri că nu voi uita nici-odată zilele petrecute lângă d-voastră, — zise Clelia; — vor fi pentru mine poate cele mai frumoase din viață. Aide; nu mai plânge!

— Aide! aide! — strigă Paul, — fiți cuminți, scumpii mei amici; s'ar spune că înmormântăm pe cineva. Drace! Ne vom revede; nu plecăm pentru totdeauna!

— Are dreptate, — spuse Clelia; — ne vom revede adesea, veți veni să petreceți câteva luni la castel. La revedere, scumpii mei amici, și vă mulțumesc de ospitalitatea voastră.

— Dumnezeu să te protegă stăpână, — zise Ivan agităndu-și căciula.

— Adio! Adio! scumpă domnișoară, fii fericită! — zise Caterina ștergându-și ochii.

Trăsura plecă în galop. Clelia se reîntoarse și făcu cu mâna încă un semn de adio țăranelor, apoi porni pe o cotitură a drumului și trăsura nu mai fu văzută.

Andrieu galopa alături de calească. Palid, cu dinții strinși, cu ochii având în jurul lor cearcăne vânetate, el privia drept în fața lui.

— Acesta care nu spune nimic e mai desolat decât toți! — murmură Paul privindu-l pe furis.

Clelia nu îndrăznea să vorbească tinerului om. Ce putea să-i spună? Ea simțea bine că această durere era prea adâncă spre a pute fi calmată prin cuvinte banale.

Paul fără să esite porni caii peste câmp, în direcția luată de Andrieu; el sta în picioare pe scaunul seu și explora cu privirea spațiul larg. El căută câteva momente fără să poată descoperi ceva, când una din roțile trăsorii se lovi de un obstacol.

Paul sări jos la pământ. — E carabina lui Andrieu, — zise el, — și e descărcată.

Clelia își aruncase fața în mâni, nevoind să vadă nimic.

— Și el unde e? — întrebă dinsa cu grije.

— Nu-l văd, — zise Paul, — calul lui îl va fi tirat D-zeu știe unde.

El se aplecă cu toate acestea.

— Ah! sânge! — strigă el. Clelia sări afară din trăsură.

— Doamne! Doamne! Dar' ce s'a făcut el? — strigă dinsa, căutând cu desperare prin grâu.

— Eată, aci, sânt câteva picături de sânge. Să ne ținem de această urmă.

Clelia se repezi în acea direcție. Paul venia după dinsa.

Deodată tinăra fată dede un țipet și căzu în genunchi.

— El e aci, fără mișcare... ah! Paul, a murit! — strigă ea isbuind în lacrimi.

Paul ingenușchiă lângă fiul amicului seu.

— El n'a murit, dar' e aproape, — zise el. — Ah! sârmanul meu Andrieu!

Andrieu! Andrieu! Vorbește-mi! Te conjur, zi o vorbă; spune-mi că mă ierți! — strigă Clelia. — Vezi că a mu-

rit, — adoase ea, — de ce nu se deșteaptă la vocea mea? Doamne, am fost culpabilă, dar' pedeapsa e prea crudă!

— Așa de frumos! Așa de tinăr! Așa de brav! Să moară! — murmură Paul.

— Nu, asta nu e cu puțință! El nu va muri, îl voi salva! — strigă tinăra fată cu o exaltație febrilă; — ce aș deveni fără dînsul? Căci îl iubesc! mă înțelegi? Am în deget inelul lui de logodnă, și mă voi mărita cu el; jur asta!

Paul privi cu spaimă pe stăpâna sa.

— Vino, să-l ducem de aci, — urmă ea, — să-l conducem la castel și să nu pierdem nici un moment.

— Să-l ducem, — zise Paul, — dar' mă tem că înainte de sosirea noastră, el va fi un cadavru.

— Taci, Paul, tu nu crezi în D-zeu, — zise Clelia.

— Ah! ce spui? — strigă el făcând semnul crucii.

Se aduse acolo trăsura și Paul, ajutat de tovarășii sei, cari rămăseseră lângă cai, ridică cu precauțiune pe rănit. La prima mișcare un val de sânge curse până lângă rochia Cleliei; tinăra fată era cât pe aci să leșine, dar' își stăpâni durerea și ajută ca Andrieu să fie pus pe perinile trăsorii și apoi ea se așeză lângă dînsul.

Paul duse caii la pas până în drum și apoi de acolo înainte porni în galop.

(Va urma).

Trec peste valurile, cari le-a provocat această chestiune în opinia publică și în parlamentele ambelor state, valuri cunoscute membrilor luminați ai acestui congres, și vin a constata numai rezultatul.

Este fapt, că România prin o lege adusă în Ianuarie a. c. a escontenat biserica Sf-tului Nicolae, răspunzând odată pentru totdeauna un capital care fructifică cu 4%, dă anual o rentă de 38.500 lei, adică un capital de 962.500 lei, plătiind totodată și renta neridicată pe anii 1897—1899, ear' biserica Sf-tului Nicolae a revocat procesul.

Până aci rezultatul obținut este multumitor și atât biserica Sf-tului Nicolae cât și autoritățile ei superioare bisericesti datorcesc multumită guvernului nostru pentru valorosul seu sprigin.

Modul însă, cum se administrează capitalul primit dela România, după convingerea mea, fără nici o necesitate, jignește dreptul autonomice, garantat prin lege al bisericii noastre.

Se zice adecă, că stipulațiunea între guvernul român și al nostru s'ar fi încheiat astfel, ca acel capital să se depună în Budapesta la casa centrală a ministerului, în scopul: ca să se administreze prin ministrul nostru de culte și instrucțiune publică, având a se transpune totdeauna interesele lui la biserica Sf-tului Nicolae din Brașov, pentru susținerea gimnasiului superior și a școlii reale inferioare gr-or. rom. din Brașov, și fapt este, că acolo e astăzi depus capitalul, și interesele lui de acolo s'au transpus deja de 4 ani la comitetul parohial dela Sf-tul Nicolae în scopul indicat.

Se zice mai departe, că ministrul de culte și instrucțiune publică consideră acel capital de o fundațiune.

Se zice în fine, că biserica Sf-tului Nicolae și-a dat învoirea la toate acestea, făcându-și firește rezervele sale, ca numai până atunci să se poată administra capitalul la ministrul de culte și instrucțiune publică, până-când interesele lui fără nici o împedecare i-se vor transpune prompt pentru susținerea gimnasiului sup. și a școlii reale cu caracterul lor confesional și național de astăzi, — în momentul însă când din ori-ce motiv aceasta n'ar fi posibil, ea își susține dreptul a dispune liber de capital și de venitele lui ca proprietarul absolut al aceluia.

Se zice, în fine, că biserica Sf-tului Nicolae are să dea în fiecare an scoteli documentate ministrului despre folosirea rentei sale în scopul indicat.

Eu unul, care în periodul prim al luptei purtate în această chestiune gravă, până când s'a limpezit natura rentei, am lucrat împreună cu reșosatul Metropolit Miron, și care cunosc tot ce s'a petrecut în acel period în această afacere, nu fac imputări nici bisericii Sf. Nicolae, nici nimănui pentru modul cum s'a complanat această afacere, pentru-că știu aprecia situația grea în care se aflau toți factorii, cari au conlucrat la deslegarea acelei grele probleme.

Nu pot trece însă nici eu, și cred că nu poate trece nici reprezentanța bisericii noastre autonome la ordinea zilei peste primul cas, prin care ni-se atacă constituția noastră bisericească, autonomia noastră, pentru-că dacă am trecut peste cazul prim vor urma și altele și ne vom pomeni, că autonomia noastră înartăcutată în lege și sancționată de M. Sa este numai pe hârtie.

Este desconsiderată autonomia noastră prin aceea, că averea unei parohii, cu abateri dela dispozițiunile pozitive ale statului organic se administrează la guvern, pe când după intrarea în vigoare a statului organic chiar și acele fonduri și fundațiuni, cari se aflau în administrațiunea guvernului, și-a ținut de a sa datoriță guvernul de atunci a le transpune în administrațiunea respectivelor organe bisericesti.

Este vătămăta autonomia bisericii noastre și prin aceea, că s'a creat fundațiunea din averea unei parohii, de factori necompetenți.

Îndată-ce am aflat despre aceasta, la primul sinod întrunit după complanarea în felul acesta a chestiunii rentei, la sinodul archidieceșan din anul acesta am făcut următoarea interpelațiune:

1. Are I. P. S. Sa și Ven. cons. arch. cunoștință, că diferendul ivit între biserica Sf. Nicolae și înaltul guvern din cauza rentei sale, s'ar fi complanat prin o învoială între guvernul nostru și guvernul român?

2. Este adevărat, că guvernul român achitează definitiv acea datorie cu suma de 962.500 lei, precum și suma de 115.500 lei rentă neridicată pe cei trei ani din urmă?

3. Este adevărat, că acest capital nu se predă proprietarului, ci se depune la casa centrală a statului în Budapesta, de unde se administrează interesele prin ministrul de culte.

4. A consimțit biserica Sf. Nicolae cu această învoială?

Președintele I. P. S. Sa într-o ședință următoare declară, că n'are cunoștință esactă despre rezolvirea finală, nici despre modul cum s'ar fi rezolvit acea afacere. Atât însă știe, că cele două guverne, conduse de bune intențiuni, au pertractat rezolvarea acelei cauze pe calea bunei înțelegeri.

În legătură cu aceste am propus, și atât interpelarea, cât și răspunsul să

se predee comisiunii organizatoare spre studiere și referare încă în sesiunea presentă.

Ear' sinodul a luat următorul conclud:

»Pentru a pute pertracta în merit propunerea făcută, este de lipsă, ca sinodul să fie pus în deplină cunoștință de cauză, drept aceea se însărcinează consistorul archidieceșan a veni la sesiunea sinodală viitoare cu un raport special, în care să se arete mersul și finalizarea afacerii, referitoare la diferendul ce se ivise între înaltul minister r. ung. de culte și instrucțiune publică și între biserica Sf. Nicolae din Brașov pentru ridicarea rentei sale anuale de lei 38.500, — având a prezenta deodată și toate actele din chestiune.

Acum însă fiind întrunită reprezentanța metropoliei, reprezentanța întregii biserici din statul nostru, și fiind chestiunea principială pentru întreaga biserică, îmi țin de datoriță a aduce chestiunea și aici, pentru-că congresul se aibă ocaziune a cunoaște cauza și a lua măsurile ce le va afla necesare pentru salvarea autonomiei bisericii noastre.

Din aceste motive îmi iau voea a prezenta următoarea interpelațiune: (S'a publicat în numărul penultim. — Nota Red.)

Revista esternă.

Chestia chineză.

În chestia chineză e de însemnătate convenția dintre Anglia și Germania cu privire la China. Convenția s'a încheiat la 16 Octomvrie și s'a comunicat cu toate puterile, dar' numai acum a eșit în publicitate. Principiul ei este politica pe față și integritatea Chinei. Anglia și Germania se deobligă, că nu vor face cuceriri în China, ear' dacă alte puteri vor încerca a se estinde, ele vor pași la mijloc pentru apărarea intereselor lor. Convenția e îndreptată cu deosebire contra Rusiei, care a făcut acum cuceriri în Manciuria, dar' se crede, că o vor primi și celelalte puteri.

De altă parte se șvonește, că Rusia nu mai pune pond pe acțiunea comună și va încheia separat pace cu China.

Un alt moment însemnat în chestia chineză este, că s'au început tratativele de pace în Peking, între reprezentanții puterilor și între prințul Cing și Li-Hung-Ciang, ca reprezentanți ai împăratului Kvang-Su. Li pretinde, ca toate mișcărilor din China să fie considerate ca mișcări de ale Boxerilor. Puterile însă probabil nu vor pute accepta acest punct de vedere, de oare-ce în acest cas curtea ar eși cu totul de sub responsabilitate. Apoi, cât timp pedepsele matorilor Boxerilor se amână, nu se prea crede în sinceritatea curții și a împăratului.

Curtea chineză e încă pe cale spre noua capitală Singanfu. Ea a sosit la pasul Tuncvan, unde este punctul de întâlnire alor trei provincii: Șansi, Șensi și Honan. De aici Singanfu se află încă la o depărtare de 80 miluri spre est. Se crede, că curtea va sosi pe Vineri la Singanfu.

Din Africa-sudică.

Guvernul Angliei a făcut un raport oficial despre ajutoarele, ce le-a primit din India în războiul cu Burii. Englezii au căpătat ajutoare dela 60 de căpetenii, între cari prinții cei mai puternici. Mulți și-au oferit și serviciul personal.

Kruger vine la Europa cu vaporul olandez Gelderland, care a plecat în 20 l. c. din Lorenzo-Marquez.

Se zice, că vaporul se va opri și în portul Marsiliei, unde i-se vor face mari ovații lui Kruger. De debarcat însă Kruger va debarca în Triest.

Noul cabinet japonez.

Am dat știri mai nainte, că ministrul Iamagata al Japoniei a demisionat și marșizul Ito a fost însărcinat cu formarea noului cabinet. După-cum se anunță acum, Ito și-a compus cabinetul din ministri de partidul seu; numai contele Kacura și Iamamoto și-au ținut portofoliile; cel dintău ca ministru de război, cel din urmă de marină.

Știri mărante.

Regina-regentă a Spaniei la dorința ministrului de război, a numit de comandant al Madridului, în locul lui Polavieja, pe generalul Weiler. Numirea a produs senzație în Spania.

Țarul a numit de resident al Rusiei la Belgrad pe Ciarcicov, fost până acum ministru resident al Rusiei pe lângă Vatican.

Convocare.

Membrii despărțământului Sibiu ai »Reuniunii inv. gr-cat. din archidieceșă gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, precum și toți doritorii de înaintarea și prosperarea culturală a poporului român, prin aceasta sânt rugați a lua parte la adunarea ce se va ține Sâmbătă, în 27 Octomvrie st. n. a. c. în școala gr-cat. din Alămor, — pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Constatarea membrilor prezenți și participare la serviciul divin.
2. Prelegere practică cu elevii școlii, ținută de S. Florea, inv. în Alămor.
3. Cuvânt de deschidere.
4. Raport general despre activitatea despărțământului.
5. »Pentru-ce e mai bine ca fetele să fie instruite din partea unei învățătoare, de Maria Simona, inv. în Orlat.
6. Incassarea taxelor și înscrierea de membri noi.
7. »Cum am pute propune mai cu succes materialul prescriș de planul de învățământ pentru școlile populare, de I. Stoia, inv. în Orlat.
8. Alegerea alor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.
9. Discușiune asupra lucrărilor de sub 2, 5 și 7.
10. Eventuale propuneri.
11. Închiderea adunării.

Orlat, la 10 Octomvrie 1900.

Leon Maior,

president.

Aurel Pinte,

notar.

CHESTIUNI ȘCOLARE.

Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor gr-cat. din archidieceșă.

Lângă Arieș, Octomvrie.

Sub acest titlu au apărut în »Tribuna» deja 3 corespondențe critice, dar' ca să se fi descris însuși decursul adunării.

Eu, care încă am participat la adunarea aceasta, vin să o descriu după cât mi-am rămas în memorie momentele cele mai însemnate.

Adunarea s'a convocat în zilele iubileului de 200 ani a sfintei uniri cu biserica romană. O idee în sine luând foarte frumoasă, ca așa și noi învățătorii să putem lua parte la festivitatea aceasta măreață. Comitetul central avea însă să aibă în vedere localitatea Blajului, unde eu greu se pot adăposti o sumă așa mare de străini, sau dacă totuși a convocat adunarea generală în zilele acestea, atunci să se fi îngrijit, ca și colegii adunați să fie adăpostiți, precum s'a făcut cu membrii sinodului, și cu alți oaspeți, când apoi nu părăsiau Blajul foarte mulți învățători încă în preseara adunării generale, ducând cu sine, în loc de mângâiere, amarăciune.

În 18 Septemvrie s'a ținut după amezai adunarea comitetului pentru pregătirea obiectelor pentru adunarea generală. Aci între altele s'a cetit și propunerea bine motivată a unui coleg și înaintată la timpul seu în afacerea esecutării salariilor învățătorilor și a ridicării lângă cuartierele naturale ale învățătorilor de edificii auxiliare: grajd, coțete și altele. Ambele propuneri erau în folosul nostru, căci fără salarii primit regulat și fără edificii auxiliare, un învățător, care are să ducă și oare-care economie, cum se poate aștepta, ca el să poată satisfice cu devotament chemării sale sublime, nefiindu-i asigurată subsistența! Și ce să vezi! Din partea preșidiului se făcea obiecțiunea, că oare nu se va afla Vener. consistor jignit, nefiindu-se de competența lui de a pute implini cererile aceste ale învățătorilor. Foarte bine i-s'a reflectat, că un învățător confesional nu poate, ba nici nu-i este permis de a se adresa cu atari cereri, decât numai la superioritatea sa bisericească competentă, ceea-ce în afacerea presentă este consistorul, care, făcându-se asemenea potrivită cu tata și fiul seu, și dacă consistorul, ca tată nu poate implini întru toate ofțările învățătorilor sei, dar' are satisfacțiunea, că fiul seu nu s'a adresat către vecinul seu necompetent, ear' fiul are mângâiere, că s'a putut în necazurile sale a se plânga către părintele seu; pe basa acestor argumente s'a primit propunerea.

În 19 Septemvrie la orele 8 și jum. s'a deschis adunarea generală. Președintele a cetit cuvântarea sa foarte bine compusă și acomodată împrejurărilor noastre, și a distins în ea pe colegii nostri, cari pe lângă împlinirea oficiului lor au ajutat poporul cu fapta și prin scrieri corespunzătoare în ale pomologiei, albinăritului, viieritului și a economiei generale. Onoare lor și aceluia, cari fi vor urma în deprinderile acestor ramuri folositoare pentru poporul nostru.

Conform programului au urmat apoi rapoartele comitetului central, al cassarului și al comitetului redacțional al »Foiș școlastice». Esmițându-se comisiunile pentru censurarea acestor rapoarte, pentru-ca comisiunile să poată lucra și pentru-ca învățătorii să nu fie împedecați dela participarea la ședința

festivă a tinerimii studioase, s'a închis prima ședință.

La ora 1 s'a ținut prânzul comun în hotel, la care au participat membrii Reuniunii, afară de ei oficialii din centru și domni Alimpiu Barbuloviciu, Iuliu Bardsos, Ioan Boroș și Elie Câmpănu. Prânzul a decurs cu vie animație, ținându-se toate însuflețite.

După prânz s'a deschis a II-a ședință la orele 3 d. a., la care a participat și referentul școlar consistorial dl Gavril Pop.

Era în interesul cauzei să participe ca oaspeți mai mulți; anume ce bucurie aveau învățătorii, când se înfățoșă în mijlocul lor patronul Reuniunii, Eșc. Sa dl Metropolit, precum a făcut-o și episcopul zelos Dr. Dem. Radu, la care, sub conducerea harnicului președinte, canonicul Boroș, s'au prezentat cu ocaziunea festivităților iubileare învățătorii diecesani în corpore, și care fiind invitați și a prezidat adunarea generală a Reuniunii în Lugoj, în calitate de inspector suprem școlar diecesan, spre bucuria colegilor nostri din diecesa sufragana, pe când noi eram lipsiți de această bucurie și mângâiere, la ce purtăm în mare parte și noi însine vina, căci dacă n'avem în fruntea noastră pe un Boroș, care să ne conducă în deputațiune la supremul inspector școlar diecesan, trebuie noi să propunem aceasta, când apoi n'avem motiv de a ne plânga prin jurnale, că sântem părăsiți și desconsiderați, căci în prima linie avem datoriță a ne da noi corporațiunii noastre autoritate, când apoi ne vor considera și alții.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 22 Oct. n. 1900

Societatea de lectură »Ioan Popasu» a tinerimii studioase dela institutul teologic-pedagogic din Caransebaș, în ședința din 1 Octomvrie a. c. s'a constituit în următorul mod:

Președinte: Dr. Petru Barbu; vicepreședinte: Axentie Popoviciu, cler. c. III.; notar I.: George Vior, cler. c. III.; notar II.: Simeon Popoviciu, ped. c. IV.; bibliotecar: Victor Borlovan, cler. c. II.; vicebibliotecar: Dămian Neagoe, ped. c. III.; cassar: Emil Chimbir, cler. c. II.; controlor: Ioan Terfaloaga, ped. c. III.; redactor: Svetozar Mutașcu, cler. c. III.; econom: Nicolae Muntean, cler. c. I.

Membrii în comite: Adrian Iancovici și Valerie Nemoean, clerici c. III.; Simeon Bartolomeu și Cornel Biro, clerici c. II.; Mihail Gaspar și Fortunat Murășan, clerici c. I.; Petru Buzera, ped. c. IV.; Constantin Petra, ped. c. III.; Miron Popoviciu, ped. c. II.; Pavel Bogoevici, ped. c. I.

Hymen. Măriara Truța și Candin C. Suciu, își vor sërba cununia Duminecă, în 15/28 Octomvrie 1900, la 11 ore a. m. în biserica ortodoxă română din Mihail.

Atentat contra Țarului. Din Londra se telegrafează, că poliția din Sebastopol a descoperit un groaznic atentat, îndreptat în contra Țarului și a familiei sale. Țarul avea să meargă din Spala la Livadia. Între aceste două orașe, calea ferată trece prin mai multe tuncle. În unul din aceste tuncle este aplicată o țevă groasă — ca să împedecă umezeala tunelului. Înainte cu 14 zile de călătoria Țarului, un tiner universitar din Moscova, zile de-arîndul tot răscolea pământul și jurul țevii din tunel. Surprins odată de poliție, a luat-o la fugă. A fost însă urmărit și prins. Poliția a descoperit că țevă tunelului — în lungime de 1/2 metru — era îndesuită cu materii explozive. Atentatorul voia să arunce în aer trenul și tunelul întreg, în timpul când Țarul va fi în tren. În urma arstării studentului surprins la tunel, s'a început o groaznică goană în toată Rusia. Unii cred că atentatul acesta a fost plănuțit tot de aceiași anarhiști cari au sërvișit și planul dela Monza, când au trimis pe Bressi, să asasineze pe regele Umberto.

Regele Sêrbiei, de când s'a căsătorit e marionimos din cale afară. Mereu agrățiază și micșorează pedepsele condamnaților politici și ordinari. Acum se telegrafează din Belgrad, că a agrățiat pe 2 redactori dela »Male Novine» pedepșiți unul cu 10 ani, celalalt cu 5 ani închisoare pentru lesa majestate.

Ciocnirea de trenuri O ciocnire s'a produs alaltăieri dimineață pe »Metropolit» între gara »dela Concorde» și cea »des champs Elysées» în Franția. În momentul de a intra în gara »dela Concorde» trenul a fost nevoit să dea cu o sută de metri înapoi și s'a ciocnit cu trenul care-l urma. Sânt 15 răniți, dintre cari trei mai grav. Circulația e oprită.

Nou gimnasiu în Brașov. Statul romano-catolic ardelen, va deschide cu începutul anului viitor un nou gimnasiu complet în Brașov. Marele edificiu destinaț spre acest scop e pus deja sub coperiș. Lângă gimnasiu va fi și un internat de băieți.

Distincție meritată. Aflăm că Sf. Sa părintele protopresbiter Sămion Popescu, este numit profesor la seminarul pedagogic universitar din București. Totodată înregistrăm cu plăcere, că Sfinția Sa părintele protopresbiter, unul din cei mai distinși scriitori în literatura noastră bisericească, a fost decorat de M. Sa Regele Carol cu ordinul »Răs-plata muncii».

Pensie vêduvei Mihăileanu. Dl Carp, ministrul-president al României a enunțat în cameră, că în curând va fi prezentat corpului legiuitoare un proiect de lege în chestia acordării unei pensii de stat familiei profesorului Mihăileanu, asasinat hoțeste de Bulgari.

Atentatorul Șahului. Salson, autorul încercării de atentat în contra Șahului Persiei a fost avisat înaintea curții cu jurați; probabil că va fi judecat la finele lunii Noemvrie.

Esposiția din Paris, după-cum se telegrafează se va închide oficial la 5 Noemvrie st. n.

A doua roadă. Din Oradea-mare se șrie că în grădina proprietarului Bartha László, un măr bătrân a înflorit și acum are mere frumoase. Se înțelege că roadă aceasta este a doua în anul acesta. Lumea merge cu grămada, se vadă acest caprițiu al naturii.

Măncătorul de otravă. Căpitanul Velrio din America s'a prezentat zilele trecute în fața unei comisiuni compuse din renumiți profesori univ. medici și chimiști, ca să le arete că el poate lua orice fel de otravă, fără să aibă asupra lui nici cea mai mică influență. În fața comisiei și a publicului adunat a luat otrăvile cele mai periculoase, fără să-i fie rău. Renumiții medici se ocupă foarte intensiv să studieze abnormala constituție fizică a căpitanului.

Apel. În vara anului 1899 s'a aranjat în comuna Topârcea o frumoasă petrecere cu scopul de a înființa o bibliotecă populară, idee sulevată deja de prin anul 1893.

Din venitul amintitei petreceri, — adăogându-se și banii rămași dela alte petreceri aranjate tot cu scopul menționat, — s'a procurat un dulap, s'au cumpărat cărți, la cari adăogându-se și donațiunile unor domni, iubitori de răspândirea culturii în popor, cărora le aducem multumitele noastre, mult dorita noastră bibliotecă este înființată și dispune astăzi de 152 diferite cărți (opuri).

Fiind însă tinăra bibliotecă în porțiune cu poporațiunea comunei prea mică și prin urmare neputând satisfice dorințelor poporului iubitor de carte din comuna noastră, care în timpul de iarnă cu o deosebită predilecțiune culge învățături și sfaturi bune, să luminează și să distrage din puținele cărți frumoase ale bibliotecii — ce adesea sânt toate împărțite între popor, — facem apel către onoratul public mare, autori, redactori și toți cari știu și vor a aprecia însemnătatea unei biblioteci populare, rugându-i să binevoiască a da nobilul d-lor lor sprigin, spre augmentarea tinerei noastre biblioteci, prin trimiterea donațiunilor de manuale, opuri, reviste, eventual ajutoare bănești. Expedițiile se se facă la adresa dlui Ioan Stîrban, învățător, bibliotecar în comuna Topârcea, u. p. Apoldul-mic, comit. Sibiu.

Marinimoasele donațiuni se vor cuita pe cale ziaristică. Topârcea, la 20 Octomvrie 1900. Iacob Manuil, not. Nicolau Schiau, stud. drept.

Boalele în China. Din China vine știrea că numeroase boale băntuie în trupele germane; sânt în toate zilele câte doi, trei morți.

Corabie aruncată în aer. În apropierea comunei Mitrovița (aproape de Panciova) stațiunea corabia umplută cu bucate pentru firma I. Bruckner. Alaltăieri noapte corabia a explodat. Trei oameni ce erau pe corabie și-au aflat moartea în valurile Dunării. Gendarmeria a deținut pe lucrătorii cari au încărcat bucatele, pentru-că e mare suspiciunea, că vre-unul din ei a aruncat în aer corabia — ca să-i răsbune asupra firmei Bruckner.

Economisările regelui Italiei. Tinerul rege al Italiei s'a pus serios pe muncă. Face regulă în toate — chiar și în gospodăria curții. Regele și-a propus să facă cele mai mari crușări în gospodăria curții. De curând a dimis o sumă de servitori superflui; a vândut caii ce erau de prisos; a închiriat multe castele regale, ba unele le-a și vândut. Toate acestea se zice că le face, pentru-ca în curând să poată face națiuni sale bucuria prin faptul, că absoice de o parte a listei civile. Vrednic domnitor!

Christache Ciolac, vestitul lăutar român dela restaurantul românesc dela esposiția din Paris a fost decorat cu înalta distincțiune artistică »Palmele academiice» — pentru artisticele esecuti a neîntrecutelor noastre cântări naționale.

Necrolog. Primim urmatorul anunt funebru, dat din partea familiei: *George C. Bellissimus*, director pensionat la scoala elementara centrala superioara gr-or. romana din Brasov, a incetat din viata in 5/18 Octomvrie a. c., la orele 8 seara, in etate de 72 ani.

Despre aceasta dureroasa pierdere subscribil incunostiintzează pe toti amicii si cunoscutii reposatului.

Rămășițele pământești ale mult iubitului reposat au fost ridicate din casa proprie, Ciocrac nr. 18, Duminecă, in 8/21 Octomvrie 1900, la 3 ore p. m. și depuse spre eternă odihnă în cimitirul bisericei Sf. Nicolae din Scheiu, în Brasov. Vd. Alexandrina Miron Moldovenescu născ. Bellissimus, soră; Paul Budiu, profesor, nepot; Filotea P. Budiu născ. Moldovenescu, nepoată; Paul și Constantin Budiu, strănepoți; Filotea Budiu, strănepoată. Fie-i țărina ușoară și memoria în veci neuitată!

Ear' corpul învătătoresc din Brasov a dat anunt separat, de următorul cuprins: Corpul învătătoresc dela școalele primare centrale române gr-or. din Brasov, cu inimă pătunsă de durere, aduce la cunoștința tuturor amicilor, colegilor și cunoscutilor, că fostul se membru *George C. Bellissimus*, învățător și director în pensie, după scurte suferințe, a încetat din viață, Joi, în 5/18 Octomvrie a. c., în etate de 72 ani, după un serviciu de 47 ani la școala noastră, împlinit cu mult zel și devotament.

Rămășițele pământești ale neuitatului nostru coleg se vor depune spre eternă odihnă, în cimitirul bisericei Sf. Nicolae din Prund, Duminecă, în 8/21 l. c. dela locuința defunctului: Ciocrac nr. 18. Fie-i țărina ușoară și amintirea lui în veci neuitată! Brasov, 7/20 Oct. 1900. *Corpul învătătoresc dela școalele primare centrale române gr-orient. din Brasov.*

Căldindarul Poporului — apreciat. Ziarele noastre apreciază favorabil *Căldindarul Poporului* pe 1901. Toate află cuprinsul lui bun și folositor și-l recomandă publicului nostru. Vom reproduce în nrii următori unele din aceste aprecieri.

† **Alexandrina Cunțan** măritată Schmidt, fiica talentată a profesorului semin. D. Cunțan a răposat în Berlin. Răposata era absolutentă a conservatorului de muzică. A fost profesoară de muzică la școala „Asociațiunii” în Sibiu și în urmă s'a căsătorit la Berlin.

Statua lui Chopin. În zilele trecute s'a făcut în grădina Luxemburg din Paris desvelirea statuei marelui artist *Chopin*. Bustul de bronz al lui Chopin e așezat pe un pedestal alb. Înaintea bustului, din peatră albă apare o femeie cu espresia feței dureroasă și neliniștită, caracterisând astfel espresia dureroasă și neliniștită, ce ne lasă muzica lui Chopin.

De închiriat o odaie la stradă, în fața parcului orașenesc. Intrare separată. Lumină electrică; conduct de apă. Lângă odaie se află și o culină, care eventual poate fi folosită și ca anti-gambă. Informațiuni se dau la administrația ziarului nostru.

Cartea poporului român.

Continuăm cu darea de seamă asupra *„Căldindarului Poporului”* pe anul 1901.

Partea literară-economică

Partea a doua, literară-economică cuprinde 24 de articoli și articolași și 16 ilustrații, cu o extensiune de 7 coale, tipar mărunt. La alegerea și aranjarea materialului s'a urmărit scopul, ca cuprinsul *Căldindarului* să nu fie numai amuzant, ci totodată și instructiv.

Partea literară începe cu o mică bucată literară: *Tatăl nostru al Românilui*, care se termină astfel:

Și nu ne duce pe noi în ispită nepăsării față de națiune, și mântuiește de cel rău pe tot neamul românesc!

Amin!

Urmează o legendă draguță: *Floarea soarelui*, scrisă de *Simin*, anume pentru *Căldindar*. După o glumă și un cântec de *Iosif Stanca*, dăm de portretul foarte frumos al lui *Alexandri*. S'a dat portretul marelui poet din incidentul, că anul acesta s'au împlinit 10 ani dela moartea lui. Cum *Alexandri* e bine cunoscut la noi ca poet, în *Căldindar* se scoate mai mult la iveală rolul politic, ce l'a avut *Alexandri* și serviciile ce le-a făcut patriei sale la unirea principatelor române. De aceea pe lângă o poezie: *Stelele*, se dau din scrierile lui: *Misiunile mele politice*, trei capitole interesante, trei audiențe la Napoleon III. în 1859, unele din cele mai frumoase pagini ale trecutului României. Din aceste poporului poate să vadă și să iee învățătură, că în vremile noastre nu e destul a te lupta numai cu arma, ca să-ți poți ridica neamul și să-ți faci patria liberă și neafectată, ci trebuie să-ți lupta și cu mintea, sau pe calea diplomatică. Un popor adecă trebuie să aibă oameni viteji pe câmpul de luptă, dar și apriși și isteți luptători pe terenul diplomatic.

După audiențe urmează o frumoasă poezie în stil popular, de *Vioara Magdu*, în care fata de țeran se plânge, că „ar scrie bădișii carte”, dar „nu poate, căci

... maica-n loc de scrisoare

M'a-nvătă se țoră fudore.

Și în loc să-nvăt cetitul,

M'a-nvătă maica țesutul.

(Va urma).

PARTEA LITERARĂ.

Dr. Petru Barbu.

— Răspuns la „Darea de seamă”. —

Spicuire.

(Urmare).

Altă chestiune:

Cercetarea bisericii,

chestiune, pe care, am arătat în darea de seamă, că dl Dr. Barbu n'a înțeles-o, când a luat-o din *Catechismul* mea.

Eu, adecă, în *Catechismul* arătasem că, spre a nu obosi pe copii și spre a nu-i disugta de biserică, nu e consult să-i ducem prea mult și prea des la serviciul dumnezeesc: ajunge să participe Duminecă și sârbătoarea la sf. liturgie. Dl Dr. Barbu, fără să motiveze pentru-ce, se abate dela părerea mea și cere, ca elevii din anul II și III să meargă nu numai la liturgie, ci și la vecernie, ear' cei din anul IV, V și VI și la utrenie. Eu am arătat în „Darea de seamă”, că nu înțeleg „cum își închipuiește d-sa, că bietul învățător va pute face două lucruri deodată, în două locuri diferite, adecă cu cei din anul IV, V, VI să meargă la utrenie și să-i supravegheze în biserică, ear' cu cei din anii I, II, III să steie în clasă să aștepte sosirea tuturor și apoi să meargă la biserică...

Eată ce-mi răspunde d-sa, pag. 6 din răspuns:

„Dl S. Popescu, protopresbiter și profesor, și pe de asupra poreclit „dascălul dascălilor”, care a scris o „Catechetică” pentru toată suflarea românească-ortodoxă, nu înțelege aceea, ce înțelege fiecare crâsnic (pălmir) din diecesa Caransebeșului, pentru ai cărei învățători am scris „Indigitiările” mele. Crâsnicii nostri înțeleg aceea ce nu înțelege dl S. Popescu, de oare-ce ei știu că în Bănat (ba și în părțile ungurene) utrenia și liturgia nu se săvârșesc într-una, ci așa că, utrenia se săvârșește pe la 7 ore dimineața, ear' liturgia se începe între 9 și 10 ore înainte de amiază...”

Cu adevărat, nu știam că în eparchia Caransebeșului obiceiul este cum zice d-sa, că de știam, scriam altfel. Acum că știu, constatnez de nou că dl Dr. Barbu n'a înțeles „Catechetică” sau Metodica specială a mea, că de o înțelegea, știa că, *mutatis mutandis*, să o aplice la împrejurările locale. Căci, știut lucru este, cumcă utrenia, acolo unde se săvârșește cu deplină serioșitate — și în Bănat nu mă indoesc că așa se și face, — reclamă timp de cel puțin o oră. Acum, dacă în eparchia Caransebeșului, utrenia se isprăvește la ora 7 dimineața, ea trebuie să se înceapă cel puțin la ora 6. Și cred că și în acea eparchie, iarna se face ziua, ca și în celelalte eparchii române, abia pe la ora 7, când se sfârșește utrenia. Ear' dacă utrenia se începe la ora 6, adecă, în timp de iarnă, noaptea, întrebăm: cum își închipuiește dl Dr. Barbu, că elevii, chiar și cei mari, mărișori, iarna, pe satele noastre fără iluminare, vor pleca de pe acasă pe la ora 5½, ca să asiste la utrenie? — Dacă d-sa se gândia la ceea-ce spune, și la ceea-ce *Catechetică* mea dă să se înțeleagă, nu susținea și nici nu încerca să apere ce a susținut cu ducerea copiilor și la utrenie.

Dar' d-sa ne spune că „și-a scris cărticea pentru învățătorii eparchiei Caransebeșului, pe când, în bătaie de joc, despre *Catechetică* mea susține în repetite rinduri că eu aș fi scris-o — sublinind — pentru întreagă suflarea românească.

Să-l credem pe cuvânt? Dar' d-sa însuși ne spune la pag. 20 a răspunsului seu: „Poate și consistorul din Sibiu le-ar fi aprobat (cărțile d-sale) dacă ar fi fost imprimate în tipografia arhiepiscopană, — subînțelegându-se că d-sa a solicitat aprobarea dorită, dar' n'a obținut-o. Și dacă a solicitat-o, e semn că acele cărți, și mai ales cartea fundamentală „*Indigitiări metodice*”, n'au fost scrise numai pentru învățătorii din eparchia Caransebeșului, ci și pentru cei din arhiepiscopie, al cărei consistor nu l'e-a aprobat.

Când cineva se dă însuși de minciună, ce crezământ mai merită? Vom

avé prilej să-l mai prindem pe dl Dr. Barbu cu asemenea „jocuri de spirit cavaleresc”. Cât pentru mine, eu n'am zis nici-când și nicăieri că am scris *Catechetică* „pentru toată suflarea românească”. Această etichetă dl Dr. Barbu o scoate din mânecă.

Cu, ori fără întrebări se fie Catechismul?

Dl Dr. Barbu în „Indigitiări metodice” condamnă cărțile de religie, cari sânt scrise cu întrebări și cu răspunsuri, făcând excepțiune dela *Catechismul*, pe care d-sa îl avea deja cu întrebări și cu răspunsuri. În darea de seamă m'am arătat nemulțumit cu procedura dlui Dr. Barbu. D-sa, în „Răspuns” afirmă că eu îi caut nod în papură, că una zic, și alta fac; că eu, având un *Catechism* cu întrebări și cu răspunsuri, îmi desavuez fătul, pentru-ca să paradez cu chestiile de princip.

Dacă aș avé un *Catechism* cu întrebări și cu răspunsuri, și l-aș fi dezvoltat, aceasta nu-l îndreptățează pe dl Dr. Barbu să cadă în greșeala pe care eu „mi-aș fi desavuat-o. *Catechismul*, pe care-l am eu (*Catechism* pentru școalele normale și secundare de ambe sexe, 1898) este fără întrebări și fără răspunsuri. *Catechismul*, la care se referă dl Dr. Barbu nu este al meu, ci cum va fi binevoit să cetească dl Dr. pe părțile cărticelei, este al reposatului Moise Toma. Eu n'am făcut alta, decât l'am prelucrat și întregit, adecă am făcut îndreptări stilare și am întregit ici-colea, lacunele, ce am aflat într'insul. Gruparea și tractarea materiei, din respect către reposatul autor, nu-mi puteam permite să o schimb. El îl alcătuieste cu întrebări și cu răspunsuri, pe cari eu nu aveam dreptul să le înlătur.

Deci, încercarea dlui Dr. Barbu de a-și scusa greșelile cu presupusele mele greșeli, și de a mă presenta publicului ca incoșeșent și rătăcios, rămâne zadarnică. Afirmarea mea din „Darea de seamă”, relativ la *Catechismul* dlui Dr. Barbu, rămâne și ea în picioare, nelintită. (Va urma).

Loteria „Casei naționale”.

— Sortarea. —

Sâmbătă la orele 10 a. m. în fața unei comisuni oficiale s'au sortat câștigurile losurilor „Casei naționale”.

Principalul câștig în valoare de 10.000 coroane l'a câștigat „Asociațiunea pentru literatură și cultura poporului român” cu losul nr. 28.621.

Celelalte câștiguri s'au sortat — conform listei ce urmează:

Câștigul în valoare de 3000 l'a câștigat losul nr. 2558.

Câștigurile în valoare de câte 1000 cor. le-au câștigat losurile nrii 13.705 și 93.605.

Câștigurile în valoare de 500 cor. le-au câștigat losurile nrii 15.236, 35.321, 67.693, 3381 și 60.578.

Câștigurile în valoare de 200 cor. le-au câștigat losurile nrii 66.283, 43.617, 57.98, 41.385, 44.147, 27.760, 86.509, 87.983, 11.819 și 86.45.

Câștigurile în valoare de 100 cor. le-au câștigat losurile nrii 97.029, 49.29, 64.713, 98.68, 43.86, 46.851, 95.542, 40.744, 23.790 și 30.586.

Câștigurile în valoare de 75 cor. le-au câștigat losurile nrii 62.146, 66.750, 59.016, 92.543, 46.350, 65.354, 21.741, 43.474, 66.971, 99.150, 85.055, 53.185, 59.396, 52.206, 23.188, 82.361, 94.478, 74.184, 92.966 și 64.660.

Câștigurile în valoare de 50 cor. le-au câștigat losurile nrii 36.780, 33.488, 17.658, 93.732, 76.252, 46.959, 12.079, 17.389, 85.996, 79.079, 37.560, 57.986, 14.482, 7334, 12.203, 11.651, 42.430, 30.667, 90.044 și 93.376.

Câștigurile în valoare de câte 20 cor. le-au câștigat losurile nr.: 8383, 7046, 48.661, 26.015, 69.332, 90.869, 97.299, 81.566, 49.671, 43.118, 89.70, 88.040, 64.68, 20.40, 54.039, 44.443, 55.978, 82.535, 55.456, 44.541, 47.677, 82.087, 15.816, 76.362, 13.931, 12.748, 12.735, 97.391, 70.675, 32.901, 60.143, 25.084, 73.491, 97.203, 32.519, 74.804, 26.808, 76.493, 14.108, 42.186, 66.397, 72.338, 93.701, 27.662, 11.012, 23.882, 80.793, 25.522, 94.006, 96.80, 97.314, 12.458, 38.673, 21.02, 53.94, 83.395, 67.528, 99.310, 28.926, 43.313, 65.736, 97.923, 71.18, 13.579, 58.589, 64.895, 94.20, 39.828, 23.599, 94.762, 36.556, 69.769, 39.490, 22.277, 28.316, 78.131, 14.307, 23.948, 24.554, 71.32, 82.203, 84.631, 29.13, 24.563, 79.525, 85.848, 77.741, 42.970, 45.900, 75.182, 73.693, 36.241, 82.045, 40.484, 42.681, 50.068, 63.973, 53.18, și 42.917.

Bibliografie.

„Din Istoria banatului severin”. Se accentuează din toate părțile, că în literatura noastră ramul istoric e cel mai puțin cultivat; abia la lungi intervale de timp dacă apare câte o monografie, o schiță, ori tractare cutărui episod din istoria Românilor ardeleni și ungureni. Nu prea avem oameni cari să poată jertfi timp și bani pentru scrierea arhivelor, ca să scoată comoara istoriei noastre și să o dea publicității.

Cu atât mai recunoscători trebuie să fim deci acelor puțini scriitori, cari tocmai acest ram al literaturii noastre ni-l îmbogățesc cu scrieri bune și de valoare permanentă. Intre acești puțini, în timpul mai recent și-au eluat loc de onoare doi fii vrednici ai neamului românesc. Unul Ardelean, în serviciul bisericei gr-catoice, celalalt Bănățean, în serviciul bisericei gr-orientale. Ardeleanul cu un op din domeniul istoriei bisericești, Bănățeanul cu un opșor din domeniul istoriei profane; ambii câștigându-și merite la recunoștința neamului lor. Cartea dlui canonic Dr. A. Bunea despre episcopul *Klein* a fost foarte favorabil apreciată în toate recenziunile câte s'au scris până acum despre ea, și toate l-au recunoscut nețăgăduita valoare.

Deasemenea mare valoare e și cărticea „Din istoria banatului severin”, scrisă de dl *Patriciu Drăgălina*, directorul institutului pedagogic din Caransebeș. Din aceasta bună carte a apărut zilele acestea *partea a doua*, tractând istoria banatului severin din perioada 1526—1658.

Pe 144 pagine 8° mic dl *Drăgălina* ne dă grupate sistematic și descrise într-o românească frumoasă evenimentele prin cari Banatul severin a trecut în cursul celor 132 ani cât a stat sub stăpânirea principilor ardeleni. Luptele cu Turcii, epoca de mărire a lui Mihail-Viteazul și mizeleasca tradare și ucidere a lui, faptele de vitejie ale severinenilor, luptele pentru apărarea autonomiei lor, etc. se perondează pagină de pagină în frumoasa descriere a dlui *Drăgălina*, așa că cu greu te-ai pute decide să intrerupi citirea acestei cărticele, dacă ai început odată. Pe lângă limbajul ușor și tractarea atrăgătoare, cartea dlui *Drăgălina* mai are meritul, că celor cari voesc să știe mai mult, prin notele sub text le dă bogate inviațiuni pentru a consulta scrieri mai vaste și colecțiuni de documente. Nu mai puțin laudabil lucru a făcut autorul acestei cărticele publicând în traducere română și în întregimea lor cele trei diplome (dela regele Ladislau V, regina Isabela și principele G. Bathory) referitoare la acordarea și resp. recunoașterea privilegiilor și autonomiei Severinului, ear' „registru” organelor de guvernare și administrațiune ale Severinului până la anul 1658 formează deamă încheiere a cărții.

Apărută în editura autorului în tipografia diecesană din Caransebeș, broșura „Din istoria banatului severin”, partea a II-a se poate procura cu 1 cor. 12 bani (pentru România 1 leu 40 bani).

Dictionarul român-german și german-român, de Sab. Pop. Barcianu, revidat și completat de profesorul Dr. D. P. Barcianu, partea primă *română-germană*. Ediția a III-a, 750 pag. în 8° cu litere petit în 2 coloane. Preț: broșat cor. 6 —, și legat în 1/2, franz cor. 7.60. Acest dictionar atât de bine primit în edițiile sale anterioare, apare acum în ediția a III-a. Recunoscut de bărbați competenți ca cel mai bun dintre câte au apărut, ediția prezentă caută a-l face și pe mai departe vrednic de această prețioasă recunoaștere. Atât autorul, cât și editorul și-au pus toate silințele într-a aduce lucrării îmbunătățirile, cari se o ducă la perfecțiune din ce în ce tot mai mare: autorul prin aceea, că a înăvuiț în mod însemnat cuprinsul prin cuvinte și locuțiuni din scriitorii români moderni și mai vechi, voină astfel a înlesni publicului străin citirea și înțelegerea scrierilor române. Editorul prin aceea, că a înzestrat cartea cu hărțile bune și cu tipar frumos, îngrijind, ca prin un format mai mare și mai potrivit, pe lângă toate înăvuițirea să nu devină prea voluminoasă, ci să rămână îndemânatecă. Fie deci, ca și în forma prezentă dictionarul acesta să afle binevoitoarea întâmpinare, de care s'au bucurat edițiile anterioare, contribuind la sporirea prietenilor limbii române și ai productelor ei literare.

Din *partea a II-a „germană-română”* se mai află câteva exemplare din ediția a II-a. Preț: broș. cor. 7.60; legat cor. 9.40.

Gramatică germană teoretică practică, de Sava Popovici Barcianu. Edițiunea a cincia revidată și completată de Dr. Daniil Popovici Barcianu. Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român, costă 2 cor. 80 bani.

Acestea cărți de ajutorare spre învățarea și întrebunțarea limbii germane se află la librăria W. Krafft în Sibiu. Venzătorii primesc rabatul cuvenit.

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Preț: 1 leu 50 bani.

„Povestea priveghitorei”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Preț: 25 bani.

Ermenetica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Smigelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhiepiscopan din Blaj. Editura autorului. Preț: 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarisare al preoților și învățătorilor

Sosiți în Sibiu.

La 21 și 22 Octomvrie n. 1900.

Hotel „Imperat Romanilor”: Dr. Krasser cu soția, medic din Sebeșul-săseș; Kavetzky din Fiume, From din Brasov, Weiner, Metztz, Goldonyi, Keményi, din Budapesta, Grossmann, Heller, Kestler, Heilsam, Meiri, din Viena, Popovici din Cluj, Licht din Făgăraș, Znak din Viena, comercianți; Dr. Kemény cu soția, pract. de trib. din Besztercebánya; Buday, concep. minist. din Budapesta; Páll, econom din Nagy-Bun; Kleverk cu soția, postovar din Brasov; Ungar, comerciant din Viena; Knöpfler, Kupferstich, din Tîrgul-Mureșului, privatieri.

Hotel „Neurhner”: Reif, Fröhlich, din Viena, Abrudan, Goldstein, din Deva, Lăpădat din Siliște, comercianți; Molnár, învățător din Alud; Flora, musicant din Alba-Iulia; Stein-fest, comerciant din Budapesta.

Hotel „Meltzer”: Dr. Străvoiu, avocat din Brasov; Aldea, senator din Sebeșul-săseș; Roza Brunner, privatieră din Zmești; Todoran din Cetatea-de-Baltă, Orvos din Deva, protopop; Crișan din Medias, Dobrota din Poiana, preoți; Cosma din Ludoș, Micu din Polana, notari.

Hotel „Habermann”: Gaspar din Petrifălu, Antoni din Orăștie, Ersek din Petrifălu, Varadi din Ilia-murșană, Benya din Brad, Butka din Orăștie, Mihályfalvy din Ozd, practici canți forest.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marti, 23 Octomvrie n. 1900.

DER HERR IM HAUSE.

Comedie în 4 acte, de Paul Lindau.

Începutul la 7 ore seara.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 22 Oct. n. 1900.

Hărțile-monedă române	Cump.	18.96	vënd.	19.06
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (16 R° aur)	—	—	—	—
Ruble rusești a	—	2.50	—	2.56
Galbeni	—	11.80	—	11.42
Napoleon-d'ori	—	19.20	—	19.30
100 Marce germane	—	118.—	—	118.60
Livre sterling	—	24.—	—	24.28

Bursa de Budapesta.

Din 20 Oct. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	94.70
„ „ 4%	90.60
„ „ val. cor. 9%	99.60
Impremutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	90.—
„ „ croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.35
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	148.—
Renta de hărți austriacă	97.35
„ de argint austriacă	96.75
„ de aur austriacă	96.85
Losuri austriace din 1860	181.25
Acțiunile băncel austro-ungare	1695.—
„ de credit ung.	656.—
„ de credit austr.	654.—
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Galbeni imperiațesti	11.48
Napoleon-d'ori	19.29
Mărci 100 imp. germane	118.20
London 10 Livre sterlingi	242.10

Bursa de Viena.

Din 20 Oct. n. 1900.

Renta de aur 4%	114.—
Renta ung. v. c. 4%	90.95
Impremutul căilor ferate ung.	98.40
Bonuri rurale ung.	89.65
„ „ croate-slavone	98.—
Renta de hărți austriacă	97.20
„ de argint austriacă	97.—
„ de aur austriacă	115.81
Losuri austriace din 1860	181.25
Acțiunile băncel austro-ungare	1693.—
„ de credit ung.	656.—
„ de credit austr.	646.25

Bursa de București.

Din 6 Oct. v.

5%, Renta perpetuă	67/4
5 „ „ am. 1881	58 1/2
5 „ „ 1892	59 1/2
5 „ „ 1898	59 1/2
5 „ „ 1894	75 1/2
5 „ „ 1899	75 1/2
4 „ „ 90.94	76
4 „ „ 1896	77
4 „ „ 1898	77
gonverate rurale.	—
1/2% Obl. c. B. 1858	—
1/2 „ „ 1890	—
1/2 „ „ 1896	—
5 „ „ 91 1/2	—
4%, Fonc. rur.	67/4
5 „ „ urb. Buc. 81 1/2	—

Sz. 3609—1900.

[356] 1—2

Pályázati hirdetés.

A szászcsori közegészségi körben üresedésben lévő kórorvosi állásra ezen pályázatot nyitok.

Az állásnak javadalmazása:

évi fizetés 1200 korona
utazási átalány 500

Felhívom a pályázni ohajtókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 9 §-ában körülírt minősítést igazoló folyamodványait 1900. évi november hó 10-éig nálom nyújtsák be.

Szászsebes, 1900. október 20-án.

A járási főszolgabíró:
Dörr Albert.

Viorele,

vals pentru piano de Tib. Brediceanu, cântat cu ocazia balului soc. acad. »România-Jună« din Viena a.c.

De căpătat la librărie
Ciurea—Brașov, Krafft—Sibiu,
[398] 8—15 Teran—Oravița.
Prețul unui exemplar 2 cor. 40 bani.

O casă

se află de vânzare sub condiții favorabile în str. Kästner nr. 21, constatătoare din 3 odăi: 1 bucatărie, 1 grajd și șopru, precum și grădină. [350] 2—3

Informațiuni tot aci.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al
„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositează a umplut un gol sâmb simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frânt de învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

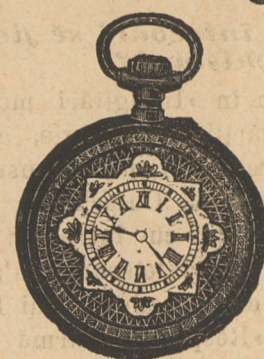
Librăria W. Krafft.

Magazin de fabrică de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint, **JULIUS ERÖS**

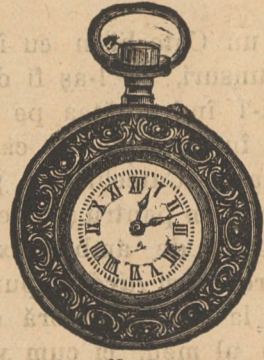
Strada Cisnădiei nr. 3. Sibiu. Strada Cisnădiei nr. 3.
(Edificiul „Transilvania“).

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloagelor mele. Toate comanda le efectuez imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se execută bine și conștientios.

Nr. 1.
Orologiu de argint remon-
toir, pentru dame; 30 mm.
diametru, cu capac de argint,
calitate bună fl. 6.75, cu car-
de aur fl. 7.50, de oțel negru
oxidat fl. 6.50.

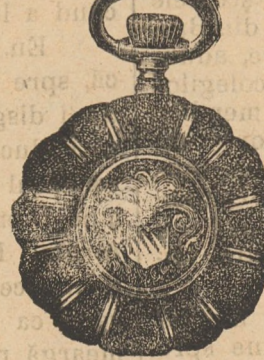
Nr. 3.
Orologiu cilindru-rem. de
argint, 48 mm. diametru, cu
placă de cifre în email albă ori
colorată cu toată ovală, arătător
de secunde, construcție bună so-
lidă, fl. 6.75.

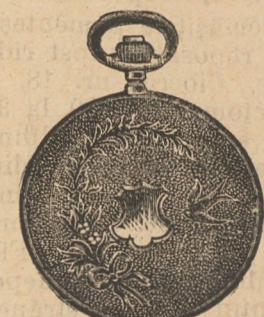
Nr. 4.
Orologiu cil.-rem. de ar-
gint, 48 mm. diametru, cu
capac dublu, în toc gravat
frumos, sorte tari, I. fabricat
fin fl. 8.75.

Nr. 5.
Orologiu anker-remon. de
argint, 50 mm. diametru, capac
dublu, 3 capace de argint, 15 ru-
bine, cu cerc de aur, fabricat fin,
din sorte tari, I. fl. 11.50, cu
construcție cil.-rem. fl. 9.50.

Nr. 6.
Orologiu de dame, rem., de
aur de 14 carate, 30 mm. dia-
metru, capac dublu, I. calitate,
guilozat ori gravat fl. 25.—, în
toc de argint fl. 11.50.

Nr. 2.
Orologiu anker-remon. de
argint, 50 mm. diametru, cu
capac dublu, toc guilozat ori gra-
vat, 3 capace de argint, 5 rubine,
sorte tari, I. fină »Uraniawerk«
15 rubine, fl. 12.50.

Nr. 7.
Orologiu cilindru-rem. de
argint nou, 48 mm. dia-
metru, lăcu ori gravat, în formă
ovală, arătător de secunde, cu
placă de cifre albă, emailată,
I. calitate, fl. 4.50, cu capac
dublu fl. 5.50. Lanțuri de al-
kel cu compas ori chei 30, 40,
50, 60 cr.

Prospecte bogat ilustrate gratis și franco. Spedări cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului.

[280] 22—24

Marce postale din toate țările în plată.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poate abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,
descrierea părților sudice ale Transilvaniei
și Valea-Murșului, apoi
Zarandul și Munții-Apuseni.
Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călă-
torie, cu datele și porturile Românilor și cu
multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.
Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto),
în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elo-
giose aceste descrieri, unicele ce le avem despre Tran-
silvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:
„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
cripție a acestor regiuni atât de interesante din mi-
multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a ră-
pus deci prin această publicațiune unei trebuințe ce
intr'adever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor
va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“.

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

Portretul**lui
Dr. Grigoriu Silași**

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin
în mărime de 24×32 cm. îl trimite francat
pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni.

Cu preț redus!

Luptele Românilor.

Articuli istorico-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente
articuli asupra mersului istoric al luptelor
noastre politice. O lectură foarte de actualitate

Preț redus la 60 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodor V. Păcățan.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,
— luptător pentru
— dreptul național.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Ilustrații românești!**Cărți postale**

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot—
Cu mintea mea,„

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Porturi românești din diferite părți.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MODLOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

A apărut!

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numărul singuratic la 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna“.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasajul-român 20

Cu oala orarea oelor mai distinși literați.

Un număr 1 coroană.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.**Biblioteca populară a „Tribunei“.**

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turelului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruș cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoaca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgăș. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Țeară. Din romanele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din estia. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.